

Cursul 10 - Aspecte tehnologice în Pedodonție - TD

ANOMALIILE DENTARE

Prof. Univ. Dr. Alexandru Ogodescu

Anomalie = ceea ce se abate de la normal, de la regula obișnuită
Anomalia, gr. = asperitate, irregularitate

La nivelul sistemului stomatognat regăsim:

- anomalii dentare
- anomalii scheletale
- anomalii musculare
- anomalii funcționale

ANOMALII DENTARE

-DE NUMĂR

Deficit: ANODONȚII, HIPODONȚII
Exces: HIPERDONȚIA

-DE VOLUM

MICRODONȚIA, MACRODONȚIA, SINDROMUL
RĂDĂCINILOR SCURTE

-DE FORMĂ

FUZIUNEA DENTARĂ, GEMINAȚIA, DENS IN
DENTE, TAURODONȚIA, DILACERAREA, ETC.

-DE POZIȚIE

DISTOPII: ECTOPII, ENTOPII
INCLUZII DENTARE, REINCLUZII,
ANCHILOZE

-DE STRUCTURĂ

DISPLAZII

EREDITARE: AMELOGENEZA IMPERFECTĂ,
DENTINOGENEZA IMPERFECTĂ, DISPLAZIILE
AMELO-DENTINARE

DOBÂNDITE: HIPOPLAZIA DE SMALT,
HIPOMINERALIZĂRILE DE SMALT, FLUROZA,
HIPOPLAZIILE DENTINARE, DISCROMIILE
DENTARE

Anomaliile prin deficit de număr

ANODONȚIA – absența tuturor dinților

OLIGODONȚIA – prezența unui număr redus de dinți

HIPODONȚIA – absența unui număr redus de dinți

- dinții care lipsesc cel mai adesea: premolarul secund inferior, incisivul lateral superior, premolarul secund superior; molarul de minte

Anodonția

- extrem de rară
- etiologia este genetică
- întâlnită în:
 - sindromul Down
 - displazie ectodermală

-modificări faciale caracteristice:

- etajul inferior al feței redus ca dimensiune
- mentonul retras
- accentuarea șanțului labio-mentonier
- hiperdezvoltarea contururilor osoase

Anomaliile de număr: Hiperdonția (dinții supranumerari)

- mai rară decât hipodonția;
- 98% la nivelul maxilarului superior;
- 50% din cazurile în care există dinți supranumerari în dentația temporară se asociază cu supranumerari în dentația permanentă

CLASIFICAREA DINȚILOR SUPRANUMERARI (MITCHELL):

după formă: conic, tuberculat, suplimentar, odontom

după poziție: meziodens, distomolar, paramolar

- dinți supranumerari care nu interferează cu erupția dinților permanenți: erupti / incluși
- dinți supranumerari care determină incluzia dinților permanenți

Anomaliile de volum: Microdonția

= reducerea tuturor dimensiunilor unui dinte

-afectează un singur dinte sau generalizată (**relativă/absolută**);

-afectează dinții predispuși la hipodonție

(incisivii laterali, molarii de minte)

Microdonția generalizată relativă (SI=28-35 mm) prin ereditate încrucișată; discrepanță dinți/maxilare;

Microdonția generalizată absolută: rară, se asociază cu afecțiuni sistemice (insuficiența hipofizară, displazia ectodermală, sindromul Down, microsomia hemifacială), SI<28mm, apar treme, diasteme și ocluzie adâncă

Anomaliile de volum: Macrodonția

= creșterea generalizată a dimensiunilor dintelui

- Forma generalizată** este rară și se asociază cu gigantismul
- Forma relativă** apare în situațiile cu incongruență dento-alveolară – ereditatea încrucișată
- Creșterea dimensiunilor coronare și radiculare se însoțește de o accelerare a dezvoltării și erupției
- SI>35 mm

Anomaliile de formă

Fuziunea dentară = unirea a doi dinți temporari sau permanenți cu dezvoltare inițială separate. Frecvent fuziunea dinților temporari se asociază cu absența congenitală a mugurelui dintelui permanent.

Geminația dentară = încercarea de diviziune a unui singur dinte datorate unei anomalii în timpul fazei de proliferare. Prezintă o coroană bifidă și o singură rădăcină.

Anomaliile de formă

Dens in dente = apariția unui “dinte in alt dinte” datorită invaginării epiteliului amelar intern

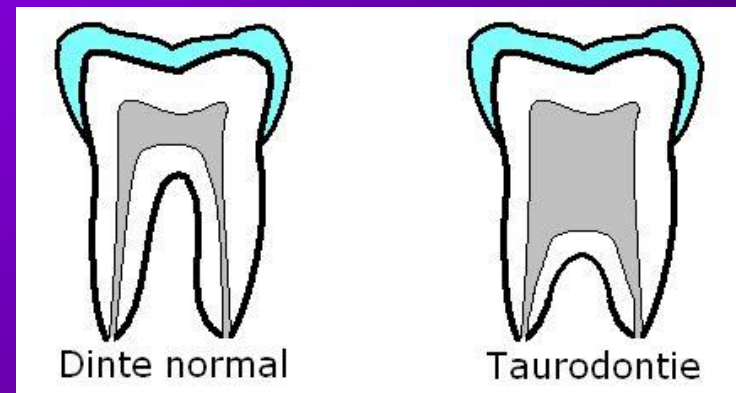
Frecvent la nivelul incisivului lateral superior cu relief oral foarte accentuat.

Dilacerarea = nealiniera rădăcinii în raport cu axul coroanei, frecvent la nivelul incisivilor superiori permanenți ca urmare a traumatismelor la nivelul dinților temporari;

Anomaliile de formă

Taurodonția = prezența unei camere pulpare cu dimensiuni exagerate, în special în zona pulpei radiculare, cu tendința evidentă de lărgire spre apex, după vârsta la care dezvoltarea rădăcinii ar fi trebuit să ia sfârșit.

Dinte normal

Taurodontie

Anomaliile de structură: Amelogeneza Imperfectă

- datorită unei gene lezate se perturbă una sau mai multe etape de diferențiere și/sau mineralizare a smalțului.
- se formează un smalț care clinic cantitativ și/sau calitativ este anormal (dentina este normală).
- 2 forme principale:
 - Amelogeneza Imperfectă hipoplazică:** se datorează unei deficiențe în organizarea matricei adamantine în cursul amelogenezei;
 - Amelogeneza Imperfectă hipomineralizată:** se datorază unei perturbări în procesul de mineralizare

Anomaliile de structură: Dentinogeneza Imperfectă

- anomalia se datorează unei tulburări în elaborarea matricei dentinei și nu unor modificări cantitative sau calitative ale mineralizării
- nu este o afectare a smalțului, acesta se fracturează datorită suținerii dentinare deficitare
- culoarea coroanei este transparentă – sidefie sau de chihlimbar, cafenie
- datorită uzurii accentuate a coroanei și rezorbției rădăcinilor dinții se pierd adesea în jurul vârstei de 30 de ani